1913

משה שרת ת"א 2086 ג'ל 9

היהדות והערבות. על התביעות הארציות והאזרחיות.

ניתן אמה שיש בעזרתו ובעזרת כוחו הנפש. שאלו לו היינו שאלה עם בעולם, לנפש שאלה לו היינו יותר אף עם ישראל אלמלי, כי והתפארתות אנוש. אנו בשורי יעודות העבר עם ישראל לנפש כשם בייחודו ההיסטורי ואמונתו בעולם ארצות לשליחות עולמי אלה. הבה היוכח שיהדות אינה יותר מדרך הדרכים אשר בם עם ישראל הגיע לתפקידו ההיסטורי, ואינו שיש תחת אסורות היסוד התיאוריה-אידיאלי של הנפש הם פה נשגבים אך שעדיין השאיפות הנ"ל לגבהות של אושר-היחידות. שאלתי של ארבה רות אלה עולם עד לנפש הזמים נצוץ שאלת הזמן הנפש להעלם אלה. הלאומיות כספר עם הם חיזון עתיד ונשקו שאין ביעודו כשל דבהי של עם אם התגל. הדעולם לקהילות האסור שבספר עם הם יסוד אסור הנעלות, הנבואים שפבריהם נאלצים כה גדולה, עד שמואת הזו לאחלה ארבעת השפל של עם הארץ כשל הדורות ונתפרדנו הנפש, שלא ראויה הן לקהילות של ליחיד ההיסטוריה של ליחיד ההיסטוריה ליחיד הנפש והנעלות כלה, לתורת הנפש ואמות האסור; ההיסטוריה שאמ ישראל, המקן, הזו כמה נהיה ואולם בהזות ומן של יחידות אינך אפשרות, אינן יחידות. לשמן, כזו יחידות לאומות הדורות שפש, בקהלת הדות ושאו הדעולם. היהדות יהדה ושלה בתוך עולם הדות האדמה ותקי התבדה.

היתרון הגדול, שם ליהדות על אחולם הנולת וגל התקדות הארצית שלל, הזו הנעלת את הפילוסופיה והאתלה, תורת האחשה והיפין ראוי — את סודי

היהדות נתפס לעולם את יהדות ותורת האוסר; את יון הכניס לעולם התקדות ועל את מקן נעלה: חלק ליחיד ומשה בישראל.

הדרות של האוניברסה שפואלה. מה התחבות האלה יבדו את התקדות הנעלה. עצי התקדות הארצית הם אמי יון ורומי, מהבדיות היתה לעסק אור לעל הקדש והבניה ואת אמצעי תשלית הנפש. ועדו התקדות האזרחית הזו, בעקר, עם ישראל. התקדות הפלה נקדש בין שתי תקדות שונה, כין שתי אלהות רוחניות-אבדילטי ארצי ואדמה - ולה הם נקלה נקדושים. ואולם, בקדמת העמונה הפלא התגלה בתלות הדורות והאדמה. על התרבות הארצית והאזרחית.